

STRESS OM EEN DRESS

Door

Karin Zweers

komische eenakter voor 6 dames

Tijdsduur: ± 60 minuten

ROLVERDELING

Chantal, eigenaresse van een bruidsboetiek (v 40+)

Perfectionistische dame, die er tot in de puntjes verzorgd uitziet, net als haar boetiek. De jurken die ze verkoopt zijn als haar kindjes. Botst vaak met haar jongere zus die, als je het haar vraagt, in de puberteit is blijven hangen.

Kim, zus van Chantal (v 40+)

Gothic/punk type. Gedraagt zich vaak puberaal en vindt haar zus het toppunt van burgerlijkheid. Kauwt graag op een stukje kauwgom. Gaandeweg het stuk verandert zij van heel relaxed naar steeds meer gestrest en leren we haar ware aard kennen.

Anja, moeder van de bruid (v 45+)

Vlotte, niet al te slimme vrouw, die niet op haar mondje gevallen is. Haar dochter Sharon gaat trouwen met Charles, de zoon van Verita. Is ongepast jeugdig gekleed voor haar leeftijd. Te kort rokje, te veel make-up etc.

Verita, schoonmoeder van de bruid (v 45+)

Een arrogante, hooghartige dame die vindt dat haar zoon beneden zijn stand gaat trouwen. Ze kan absoluut niet met Anja overweg. Denkt traditioneel en in hokjes. Klassiek, upper class kleding.

Couturier Mara Max (v 40+)

Ontwerper van een wel heel specifiek soort bruidsjurken. Gaat alle bruidszaken langs om deze ontwerpen letterlijk aan de man te brengen. Gekleed in een keurig pak met stropdas en nette herenschoenen. Eventueel excentrieke designerbril. Mannelijk kapsel en mannelijk gedrag. Het is de bedoeling dat het geslacht van Mara Max zo onduidelijk mogelijk is.

Moniek, (ex) vriendin van Kim (v 40+)

Aanhankelijk en volgzaam type. Is dol op Kim en niet van plan te accepteren dat Kim de relatie tussen hen wil beëindigen. Uiteindelijk zal blijken dat zij toch iets minder volgzaam is dan gedacht. Dit is een rol met zeer weinig tekst.

Korte inhoud: Chantal is druk bezig in haar boetiek. Ze verwacht zometeen klanten en ze wil dat alles er piekfijn uitziet. Onverwachts verschijnt echter haar zus Kim in de zaak en krijgt zijzelf een acute aanval van buikgriep. Het kan niet anders dan dat Kim de klanten even netjes opvangt en meedeelt dat de afspraak verzet moet worden. Dat kun je wel aan Kim overlaten, toch?

Decor: het stuk speelt zich af in een bruidsboetiek. We zien een kledingrek waaraan enkele trouwjurken hangen en eventueel een paspop met een trouwjurk aan. Er is een toonbank/tafel vol met accessoires (schoenen, tasjes, handschoenen etc.). Verder is er een zitje met een aantal luxe fauteuils en een klein tafeltje met daarop een schaalje bonbons. Er staat ook een grote passpiegel als dat mogelijk is, anders op de suggestie. Aan de ene kant is de op- en afgang van buiten, aan de andere kant bevindt zich de toegang naar het pashokje en de keuken. Er kan ook gewerkt worden met een kamerscherm, waarachter gepast kan worden.

(Als het stuk begint is het toneel leeg. Dan komt Chantal zelfverzekerd OP. Ze is perfect gekapt en gekleed en gaat zachtjes neuriënd/zingend de jurken rangschikken, het schaalpje met bonbons vullen, de stoelkussens opkloppen etc. Ze heeft duidelijk alles onder controle en heeft er zin in. Dan gaat haar mobiel.)

CHANTAL: Goedemorgen, bruidsboetiek de Sluier met Chantal. Waarmee kan ik u van dienst zijn? *(luistert een poos naar de schetterende stem aan de andere kant, houdt de telefoon even van zich af)*..... Rustig even..... wat zeg je Moniek?..... ik versta je niet.....Wat..... Heeft Kim het uitgemaakt vanochtend?..... Wacht even.....zomaar ineens..... ja, jullie zijn al twaalf jaar samen, ja..... ik weet het.... Ach wat verdrietig zeg..... Zeg, Moniek..... Ik.....ik krijg zo klanten, ik ben aan het werk en..... Nee, die is niet hier joh! Hoe kom je daar bij?!..... Na de laatste keer dat ze zich hier zo onbeschoft gedroeg tegen mijn vriendinnen!..... Ik schaamde me dood, zo stoned als ze was!..... Weet je daar niks van?..... Ik heb toen gezegd dat ik haar voorlopig niet meer wilde zien, nou sindsdien niks meer gehoord. .... ja..... ja.....als ze hier komt geef ik een seintje, goed?.....Ja, dat zal ik doen, echt..... maar ik verwacht het niet hoor. Niet na onze laatste ruzie.....ja, ik....ik snap het.... ik moet ophangen. Veel sterkte Moniek. Dag Moniek! *(beëindigt het gesprek)*..... Pffff nou..... *(gaat verder met bezigheden)* Mijn kleine zusje is weer bezig..... ikke, ikke, ikke, en de rest kan.....

CHANTAL AF (in de keuken)

(Het toneel is even leeg. Dan horen we van achter het toneel schetterende heavy metal/punk muziek. Dit is de ringtone van Kim.)

KIM OP *(Zij draagt een hele volle, zware rugzak die ze prompt ergens laat vallen. De ringtone stopt, maar begint vrijwel onmiddellijk weer opnieuw.)*

KIM *(pakt mobiel uit haar zak en kijkt erop)* Nee..... jij kunt het voorlopig schudden meisje. *(stopt telefoon weer weg en laat hem gewoon gaan, tot hij vanzelf stopt.)*

CHANTAL OP *(schrikt zichtbaar als ze Kim ziet.)*

KIM: *(vrolijk, kauwt zichtbaar op kauwgom als ze spreekt):* Hee Chantal, niet schrikken! Ik ben het maar.

CHANTAL: Kim!.....Ik heb toch gezegd dat ik niet wil dat jij op de zaak komt. Je schrikt de klanten af! ..... Oh god, wat heb je nu weer met je haar gedaan!

KIM: Ook goeiemorgen! Ik voel me zoals altijd weer heel welkom hier. *(ploft in het zitje neer en legt haar zware boots op tafel).*

CHANTAL: Waarom moet jij er toch altijd uitzien alsof je in de jaren 80 bent blijven hangen..... er komen zo klanten en ik wil niet dat..... je bent toch niet stoned hè! En schoenen van tafel! *(loopt naar Kim en duwt ruw haar schoenen van de tafel af.)*

KIM: Relax zusje van me. Ik ben alweer weg als die klanten komen, heus. Ik kom effe je sleutel halen want ik moet een weekje bij je op de bank pitten.

CHANTAL: Pardon?..... Bij mij op de bank?.... Je hebt wel lef zeg!..... Moniek belde zonet al. Wilde weten of je soms hier was. Ik zei: natuurlijk niet..... niet nadat ze zich de laatste keer hier zo misdragen heeft op mijn verjaardag!

(De telefoon van Kim gaat weer. De harde ringtone van heavy metal schalt door de ruimte. Kim kijkt even en drukt hem vervolgens weg.)

CHANTAL: Moet je niet aannemen?

KIM: Neuh..... ik word gek van het gekwebbel van dat mens. Ze kan geen seconde haar snater houden. *(Ringtone gaat weer af. Kim zucht verveeld en drukt hem weg.)* Altijd maar kwekken, kwekken, kwekken, de hele dag door, het is verdorie net Katrien Duck..... ik ben er klaar mee. Ik heb haar vanochtend geappt dat het uit is.

CHANTAL *(onderdrukt een oprisping):* GEAPPT?

KIM: Ja..... gisteravond ruzie gehad. Voor mij is het nu echt klaar. Dus als ik effe een weekje bij jou kan tot ik iets anders heb..... zou fijn zijn.

CHANTAL: Dat doe je toch niet via de app! Jullie zijn 12 jaar samen! *(boert achter haar hand.)*

KIM: 12 jaar te lang, als je het mij vraagt *(telefoon gaat weer. Ze kijkt ernaar en neemt dan met een zucht het gesprek aan)* Hou nou eens op met dat gebel. Ik ben klaar met dat eeuwige gekwek van jou..... *(luistert even)* Nee! Jij luistert niet..... Jij luistert nooit. Het enige wat jij kunt is kwek kwek kwek.....
..... het doet er niet toe waar ik ben, laat me met rust..... Ik neem wel weer contact op als ik de rest van mijn spullen kom halen! *(verbreekt acuut de verbinding.)*

CHANTAL: Je kunt toch niet zo maar weglopen.... Haar zomaar aan de kant schuiven. Op zijn minst kun je gewoon het gesprek aan gaan.

KIM *(staat verveeld op en loopt een beetje rond):* Begin jij nou ook al, bemoei je er niet mee. *(staat stil bij de bruidsjurk die een beetje vooraan hangt, apart van de anderen)* Die dingen worden echt steeds lelijker hè.....wie wil hier nou in gezien worden.... *(steekt hand uit om aan de jurk te voelen.)*

CHANTAL *(snelt erheen en slaat haar hand weg):* Afblijven met die groezelige vingers! De jurken mogen alleen met handschoenen aangeraakt worden! En vooral deze!

KIM: Relax!

CHANTAL *(nadrukkelijk):* Dit is een originele Valentino! De ontwerper van Maxima's bruidsjurk..... weet je wat deze kost? Voor dat geld kun je een nieuwe Porsche kopen!

KIM *(gaapt demonstratief):* Ja, ja hou maar op.....boeien.

CHANTAL: Er kunnen elk moment klanten komen (*boert weer achter haar hand*). Ik wil niet dat ze jou zien. Het zijn welgestelde mensen, ik geloof zelfs dat er een van adel is. Groot budget dus en potentiële kopers voor de Valentino.

KIM: Van adel....toe maar.

CHANTAL: Ja, dus jouw relatieproblemen moet je maar elders oplossen.

KIM: Ik heb geen problemen hoor, ik zoek alleen even tijdelijk woonruimte, dat is alles.

CHANTAL (*is zich tijdens het gesprek zichtbaar beroerder gaan voelen*): Ok, je moet nu gaan. (*krimpt in elkaar met handen op haar buik.*)

KIM: Wat heb jij?

CHANTAL: Niks..... gewoon een beetje buikpijn. Aah..... (*krimpt weer in elkaar.*)

KIM (*haar mobiel gaat weer over, ze kijkt wie het is*): Even het geluid uitzetten..... Mute..... dat is ook weer geregeld..... maarre..... vind je het dus ok dat ik even bij jou bivakkeer?

(*CHANTAL kokhalst en rent met de hand voor haar mond naar de keuken. We horen braakgeluiden.*)

CHANTAL AF

KIM: Nou, nou..... zo erg is het toch ook weer niet..... even je zus op je bank. Beetje overdreven. Ik hoop trouwens niet dat het besmettelijk is. (*pakt een bonbon en stopt die enthousiast in haar mond en kauwt even, dan met volle mond*) Godsamme ..... die shit-kauwgom..... waar laat ik die..... (*plukt met enige moeite de kauwgom uit haar mond en kijkt zoekend rond. Uiteindelijk plakt ze die op de rand van het bonbonschaaltje.*)

CHANTAL OP

CHANTAL (*ziet er beroerd en verwilderd uit, pluk haar los, ze blijft in de deuropening staan*): Ik voel me zo ziek ineens.

KIM: Dat hoor ik ja. Maarre..... heb je de huissleutel voor me?

CHANTAL (*krimpt ineem bij de volgende kramp, eventueel darmgeluiden, dan geschrokken*): Oh gottegot..... volgens mij kwam er iets mee..... ik.....ik kan zo niet werken!

KIM: Dat lijkt mij ook niet, nee, als het je dun door de broek loopt. Nou, dan sluit je de zaak toch en ga je je bed in. Gelukkig woon je lekker dichtbij, hiernaast.

CHANTAL: Dat..... dat kan niet..... De klanten..... ze hadden er al moeten zijn... *(draait zich al kreunend om met haar hand voor de mond, schuifelt met samengeknepen benen bij elkaar richting AF.)*

CHANTAL AF

(We horen weer braakgeluiden vanuit de keuken.)

KIM: Fucking hell, wat smerig. *(buigt zich naar het bonbonschaaltje en neemt er nog een)* Nog eentje voor onderweg dan.

CHANTAL OP

CHANTAL *(hijgend, ze heeft haar handtas nu bij zich):* Ik.....ik..... het gaat zo niet..... jij moet in godsnaam dan maar die mensen opvangen.

KIM *(schrikt):* WAT? No way! Forget it. Doe gewoon de deur op slot.

CHANTAL: Denk je dat ik het jou zou vragen als het geen noodgeval was! Je..... je..... ziet toch dat ik..... je hoeft alleen maar even te zeggen dat ik ziek ben..... ik ga naar huis...

KIM: Nee, Chantal, dat ga ik niet doen. Ik heb niks met die bruidsjurken-shit hier. Ik dacht dat je dat zo langzamerhand wel wist.

CHANTAL *(krimpt weer ineem en kreunt):* Even serieus Kim.....wil je bij mij op de bank?..... Ja of nee?

KIM *(even stil, dan bewonderend):* Dat is chantage!.....wow dat had ik niet achter je gezocht zussie!

CHANTAL: Nood breekt wet. En luister: alleen zeggen dat ik helaas ziek ben. *(stompelt richting buiten AF en draait zich dan om)* Wees beleefd.....Oh wee als ik door jou klanten kwijt raak!..... ik meen het Kim.....dan kun je mijn bank vergeten en onder een brug gaan liggen!

CHANTAL AF

KIM: Shit! Wat nu..... *(denkt na, ondertussen rondkijkend).....* Ik weet wat! *(loopt naar de rugzak, haalt daar een pen en een post it notitieblokje uit en begint te schrijven)* Ik plak gewoon een briefje op de deur dat ze ziek is, dat ze haar maar moeten bellen! *(als ze klaar is hijst ze de rugzak op haar rug, beent richting buiten AF, maar botst daar bijna tegen ANJA en VERITA aan.)*

ANJA EN VERITA OP *(reageren verrast bij het zien van KIM in haar outfit. Anja draagt een te strakke legging of kort rokje. Verita ziet eruit als een dame uit de hogere klasse, op een oubollige manier.)*

KIM: Fuck!

VERITA (*neemt Kim fronsend op*): Eh..... goedmorgen..... excuus dat we een beetje laat zijn.....(*kijkt over de schouder van Kim*) is er geen verkoopster? U bent toch niet.....

KIM: Nee, ik.....

ANJA (*breekt in, kwebbelend*): Alstublieft niet boos zijn op ons hoor, we kunnen er niks aan doen, er was een ontzettend dómme motorrijder op de weg, die ging vlak voor onze auto zomaar onderuit, midden op de weg. We hebben daar wel 20 minuten stil gestaan. En NOG was er geen ambulance te bekennen!

VERITA: Anja...

ANJA: Schandalig toch hoe lang dat tegenwoordig duurt. En wij maar wachten....

VERITA: Anja!

ANJA: Ik heb op een gegeven moment maar gewoon gas gegeven en ben erlangs gereden.... ja, wat moet je dan.... Je kunt toch niet eeuwig blijven wachten.

VERITA: Je miste die man op een haar na!

ANJA (*furieus*): Helemaal niet!

KIM: Zeg dames, ik heb helaas slecht .....

VERITA: Zeker wel. Ik heb het je al gezegd, maar ik vind het een bijzonder eigenaardige reactie om zomaar om die man heen te rijden. De politie was er nog niet eens.

ANJA: Beter eromheen dan eroverheen, toch? (*giechelend richting Kim*).

KIM (*resoluut, is het zat*): Zeg luister 's, ik heb slecht nieuws. Mijn zus, die is de baas hier, is net kotsend naar huis en kan dus nu niet werken hè..... Jullie moeten haar maar effe bellen voor een nieuwe afspraak. Dit is haar nummer. (*duwt het briefje in Verita's hand*) Ik ga weg.

VERITA (*tikje agressief*): Dat meent u toch niet, zeker. Weet u wel wat ik allemaal heb moeten regelen om hier vanochtend te kunnen zijn?

ANJA: Jaaaa, doe zeg, we gaan nu wel naar trouwjurken kijken hoor! (*kijkt al verlangend in de richting van de jurken*).

VERITA (*autoritair*): Stil, ik regel dit..... Beste.... mevrouw, er is geen sprake van een nieuwe afspraak. Wij zijn hier nu om bruidsjurken te passen, dus worden er ook bruidsjurken gepast.

KIM: Ja, dat zeg je nou wel zo makkelijk, maar dat kan niet, er is gewoon niemand die advies kan geven, ik weet niks van dat spul hier. (*toch nieuwsgierig*)..... Effe

voor mijn beeld hè..... Willen jullie alle twee jurken passen? Of eh..... wie gaat er eigenlijk trouwen?

ANJA (*quasi beledigd*): Nou.....dat hoef je toch niet te vragen..... Je ziet toch zo wel dat zij veel te oud is om nog zo'n jurk aan te trekken? Wat denk je wel, haha!

VERITA: Dit is toch werkelijk..... let maar niet op haar, mevrouw!

KIM: Ik denk helemaal niks. Ik heb er geen verstand van en ik heb er ook niks mee (*tot ANJA*) Maar jij bent dus..... hoe noemen ze dat..... de bruid, begrijp ik.

VERITA (*lacht smalend*): Mijn beste mevrouw toch.... laat u toch niet zo voor de gek houden. Ik zal het uitleggen, haar dochter komt zo, die staat waarschijnlijk ook nog vast in het verkeer. Zij is de bruid en zij gaat..... op termijn, in de toekomst, hopelijk de VERRE toekomst..... een keer trouwen met mijn zoon.

KIM: Oh, ik snap het. Ja, ik begrijp dat het echt kut voor jullie is, maar ja, ik kan er ook niks aan doen....

VERITA (*breekt in*): Wilt u alstublieft op uw taalgebruik letten!..... Mevrouw, als u nou eens even....

KIM: Serieus?..... Ik heet Kim, dat gemevrouw de hele tijd.

ANJA: Kim!..... leuke naam zeg. Past bij je!

VERITA: Eh..... Kim, als u nou eens een kopje koffie voor ons gaat halen..... dat kunnen we wel gebruiken na die helse rit hiernaartoe.

KIM: Koffie halen?? (*afgewend met rollende ogen*) Fucking hell.....ook dát nog.

VERITA (*nu echt boos*): En als dat nog teveel moeite is, dan zegt u maar tegen uw zus dat we weg gaan, en nooit meer terugkomen!

ANJA: Nou, Verita ik vind.....

VERITA: Nee, de maat is nu echt vol! Er zijn meer bruidsmodezaken hier die graag onze klandizie willen hebben!..... Wat ik niet heb moeten verdragen om in dit etablissement te komen vanochtend! Werkelijk, u gaat ons niet zonder koffie de deur uit sturen!

ANJA: Ja, eerlijk gezegd, een bakkie koffie zou wel lekker zijn, Kim.....

VERITA (*onderbreekt*): Er is toch wel ergens een keukentje waar u even koffie voor ons kunt zetten?.....Anders bel ik uw zus (*wappert met het briefje*), dan zal ik eens even vertellen hoe onbeschoft u ons behandelt en wat de gevolgen daarvan zullen zijn!

(*Er valt een korte stilte. Kim denkt na.*)

KIM (*afgewend*): Tjzus..... wat je allemaal voor je zus over moet hebben (*laat de rugzak op de grond vallen en zucht*)..... ik bel zelf wel even..... (*pakt mobieltje en toetst wat in, terwijl ze rustig richting keuken AF sloft en belt*)..... Chantal, zeg, er is een probleempje denk ik..... wat hoor ik nou? Zit je op de WC?..... maarre.... die fucking gekke wijven willen niet weg. Ze willen koffie en alles!

KIM AF

VERITA: Onvoorstelbaar klantvriendelijk! Kom, we gaan hier maar even zitten.

(*Ze installeren zich in de fauteuils*).

ANJA: Toch mag ik haar wel..... ik had vroeger ook zo'n zwarte periode..... (*mijmert*) Alles had ik in het zwart..... nagels.....lippen..... ook van die eyeliner enzo.. .....Kan ik ook wel weer eens doen. (*Verita hoort het hoofdschuddend aan*) ..... Zei ze nou "gekke wijven"?

VERITA: Nee hoor, ik verstond duidelijk "gek wijf in een veel te strakke legging".

ANJA (*weifelend*): Nou ja zeg, denk je?.....Nee, dat zei ze niet..... volgens mij niet!

(*er valt een korte stilte.*)

VERITA (*zucht en rolt met haar ogen*): Ik hoop dat je dochter snel komt, ik heb nog meer te doen.

ANJA: Je mag blij zijn dat je überhaupt mee mag! Ik bedoel..... dit is eigenlijk iets voor moeders en dochters, hoor!

KIM (*steekt hoofd even om de hoek en roept*): Mijn zus vindt dat ik toch maar even koffie voor jullie moet zetten, ik ben het er niet mee eens, maar goed, kan effe duren! Ik ben niet zo'n keukenprinses.

VERITA: Dat verbaast me niks. Wat een pech dat die zus uitgerekend vandaag ziek moest worden. Ik ga later wel een klacht hierover indienen!

ANJA (*roept richting keuken*): Geeft niks hoor Kim!..... Ik heb gewoon medelijden met Sharon, dat ze jou als schoonmoeder krijgt! Niks of niemand kan het ooit goed doen bij jou!

VERITA (*na korte stilte hautain*): Charles heeft anders nog nooit een vriendin gehad die zich zo liep uit te sloven voor mij. Zelig gewoon. En het heeft ook geen enkele zin. Het is nou eenmaal niet het soort vrouw dat ik voor Charles wens.

ANJA: Nou Sharon kan wel wat beters krijgen dan die saaie piet van jou! Dat is ook niet wat IK wens!..... En weet je hoe hij haar gevraagd heeft?.....gewoon 's avonds op de bank! Tussen neus en lippen door..... echt iets voor hem, om dat zo te doen tsss!

VERITA: Dat lijkt inderdaad nergens op!..... Dat hij haar gevraagd heeft, bedoel ik. Als hij nou eerst met mij had overlegd..... waarom zo overhaast? Samenwonen is toch ook prima. Dat bespaart je later weer een dure echtscheiding.

ANJA: Nou..... hij heeft het gevraagd, daar gaat het om..... Mooie zaak is dit hè, ik denk dat Sharon hier wel iets moois kan vinden!

VERITA: Ja, dit is normaal gesproken een hele chique boetiek, ik verwacht dat dit wel een tikkeltje boven jullie budget zal zijn.

ANJA: ONS budget?.....Charles zei dat de familie van de bruidegom alles betaalt..... familietraditie!

VERITA: Oh ja?..... Dat zullen we nog wel eens zien.

KIM OP (zij draagt onhandig een dienblad met twee koffiekopjes.)

KIM: Het is gelukt! Ging best gemakkelijk eigenlijk, voor zo'n ingewikkeld ding.

VERITA: Lekker, ik ben er erg aan toe.

ANJA: Kim, heb je ook cafeïnevrij? Ik ben het net vergeten te vragen, sorry, maar ik ga tegenwoordig heel slecht op cafeïne.

KIM (zucht hoorbaar): Had dat effe eerder gezegd, Tjezus.....nou, vooruit dan maar, toevallig zag ik die cupjes ook liggen.

VERITA: Nou, doe mij dan ook maar als u toch bezig bent.

KIM: Jullie zijn wel veeleisend. Maarre..... ik heb dus net mijn zus gesproken en jullie mogen de jurken bekijken, zegt ze, maar er kan vandaag niet gepast worden. Je hebt hulp nodig bij het aan- en uittrekken, en.....

VERITA: Niet gepast worden? Dat zullen we nog wel eens zien! Ik....

KIM (onderbreekt) EN, geloof het of niet, je mag die dingen alleen met handschoenen aanraken.

VERITA: Ik maak ernstig bezwaar tegen deze gang van zaken Kim, wij.....

KIM: Tut tut tut mevrouwetje, weet je wat die krengen kosten..... er is er eentje bij, (knikt naar de Valentino) die is van Valentino, en misschien weten jullie dat niet, ik wist het namelijk ook niet, maar dat is die ontwerper van Maxima's trouwjurk.

ANJA (zeer geïnteresseerd): Oh? Echt waar??

KIM: Ja, nou.....ik vind er dus geen reet aan, maar voor dat geld, daar kun je een hagelnieuwe Harley voor kopen!

KIM AF

(Anja staat op en begint gretig te neuzen tussen de trouwjurken.)

ANJA: Wauw.....wat super mooi! Sharon moest op de website al invullen wat haar stijl en kledingmaat is en zo.

VERITA: Nou het lijkt me niet dat dat allemaal Sharons maat is wat daar hangt. Maar ze zullen ook wel grotere maten hebben toch?

ANJA: Hoezo grotere maten! Die verkoopster heeft haar maat heel goed ingeschat! Ach.....kijk hier toch eens, die Valentino, prachtig!..... Ik ben zo benieuwd hoe hij zal staan!..... Sharon en ik lijken wel wat op Maxima hè?

VERITA *(rolt met haar ogen)*: Tuurlijk..... Hij zal wel uitgelegd moeten worden, Sharon is een stuk forser geworden de laatste tijd.....

ANJA *(fel)*: Ik denk eerder dat hij ingenomen moet worden! Dat zie je toch zo!.....Je moet je ogen eens laten controleren Rita, mijn haptonoom zegt dat je zicht minder wordt na de overgang.

VERITA: Na de overgang? Waar haal je dat nou weer vandaan? Daar heb ik helemaal de leeftijd nog niet voor. Mijn zicht is prima.

ANJA *(smalend)* : Och, ben jij er zo een..... zo'n overgang-ontkenner. Zo'n bouwjaar-verzwijger..... Ok..... als je het zo wilt, prima hoor Rita.

VERITA *(kijkt zuchtend op haar horloge)*: Ik heet VERITA, is dat nou echt zo moeilijk?.... Waar blijft Sharon toch!

ANJA: Zeg, zal ik voor de gein deze eens passen? *(streelt de Valentino)* Ik vind deze werkelijk schitterend.....de jurk van Maxima!..... Het is nu of nooit,..... toch?

VERITA: Dit slaat alles! Die Kim zegt net dat er niet gepast mag worden vandaag! En al helemaal niet door jou!

ANJA: Ik neem deze! *(trekt ruw de Valentino uit het rek en loopt naar het pashokje)* Dat kan best even. Zij is toch nog koffie aan het zetten.....

VERITA: Werkelijk, dit is toch..... je mag alleen met handschoenen..... daar pas jij niet in hoor Anja!

ANJA: Moet jij eens opletten!

ANJA AF

VERITA: Wat is dat mens toch dom!..... Dat ook uitgerekend vandaag mijn auto een beurt moest krijgen en ik met HAAR mee moet rijden in haar smerige vijfdehands Toyota! *(zucht, kijkt verveeld rond en ziet dan de bonbons met*

kauwgom) Wat ligt daar nou? Het lijkt wel..... *(haalt neus op)* Kauwgom!.....Het is toch werkelijk niet te geloven!

MONIEK OP

(Zij is in dezelfde stijl gekleed als Kim, draagt een stapel kartonnen bordjes in haar hand, met daarop geschreven tekst. Ze kijkt zoekend rond op het toneel.)

VERITA *(rolt met haar ogen)*: God, nog zo'n wandelende ijzerwinkel ..... goedemorgen..... zoekt u iemand?

MONIEK: Ik zoek mijn vriendin.....Kim.

VERITA *(neemt haar van top tot teen op, smalend)*: Och ja, natuurlijk..... je.....vriendin, die is in de keuken koffie aan het zetten voor ons.

MONIEK: Ok, ik wacht hier wel even *(stelt zich een beetje verdekt op, tegen de zijwand van het toneel)*.

KIM OP

KIM: Het lukt voor geen meter met die decafé cupjes. Ik heb er wel 8 geprobeerd maar ze blijven allemaal haken in die..... *(haar oog valt op Moniek)* what the f.....! Wat doe jij hier! Hoe wist je dat ik hier was?

(Er valt een stilte).

KIM: Nou?

MONIEK *(houdt kartonnen bordje omhoog met de tekst: IK KAN OOK HEEL STIL ZIJN.)*

KIM: Wat staat daar? Dat handschrift van jou.....

VERITA *(die dichterbij zit buigt zich richting Moniek om de tekst te lezen)*: Ik kan ook heel stil zijn.

KIM: Dit meen je toch niet hè..... ik heb hier nu geen tijd voor.

MONIEK *(houdt een volgend bordje omhoog: IK KAN BEST GOED LUISTEREN.)*

VERITA: Even kijken, er staat: ik kan best goed luisteren.

KIM: Ga weg Mo. Ik meen het!.....Ga je nu heel kinderachtig niks meer zeggen?

MONIEK *knikt alleen maar en houdt een volgend bordje omhoog.*

VERITA: Ik doe alles om jou terug te krijgen.

KIM *(verbaasd)*: Wat zeg jij nou?

VERITA *(wijst)*: Dat staat daar!

KIM: Oh.....ik dacht al. Luister, je moet gaan Moniek. Bel later maar, nu kan het niet.

MONIEK (*zoekt even in de stapel bordjes, houdt dan een bordje omhoog met de tekst: JE NEEMT NIET OP ALS IK BEL.*)

VERITA: Je neemt niet.....

KIM: Ja, ja, ja ik zie het. Ik neem straks wel op, ok? Ga nou maar.....ik moet hier dingen doen zoals je ziet.

VERITA: Ik heb wel trek in een kopje koffie zo langzamerhand Kim.

KIM: Ja rustig aan hoor, ik doe mijn best. Zoals ik al zei zitten die cups iedere keer vast in ....

(stopt abrupt met praten als Moniek richting de keuken loopt.)

MONIEK AF

VERITA: Nou, hopelijk kan je..... vriendinnetje ons aan een kopje koffie helpen.

KIM (*spoedt zich richting keuken*): EX-vriendin!..... Moniek, wat ga je doen? Ik heb je hulp niet nodig, ga weg hier!

KIM AF

CHANTAL OP (van buiten)

CHANTAL (*ze ziet er een tikkeltje beter uit*): Goedemorgen mevrouw (*loopt naar Verita en geeft haar een hand.*)

VERITA: Goedemorgen.

CHANTAL: U bent mevrouw van Someren tot Westervliet denk ik?

VERITA: Dat klopt inderdaad.

CHANTAL: Dag ik ben Chantal Vink, de eigenares hier. 1000 excuses voor het ongemak, maar ik voelde mij daarstraks zo ziek.....

VERITA (*koel*): Ik begrijp het ja, maar het komt wel erg ongunstig uit. Betekent dit dat u nu weer beter bent en er dus gewoon gepast kan worden?

CHANTAL: Hopelijk wel, ik voel me nog niet zo geweldig, maar ik ga mijn best doen.

VERITA: Dat zou ik zeer op prijs stellen.

CHANTAL: Ik hoop dat mijn zus u beleefd te woord gestaan heeft?..... Waar zijn de andere dames, u zou toch met zijn drieën komen?

VERITA: De.....eh.... de andere twee zitten vast in het verkeer, helaas, die komen zo. Uw zus is niet de meest representatieve persoon om in uw zaak als vervanger op te treden mevrouw. Ze was ronduit onbeschoft tegen ons....eh.....tegen mij.

CHANTAL: Oh nee! Dat spijt me heel erg!..... Waar is ze nu eigenlijk?

VERITA: Ze is bezig met koffiezetten..... met hulp van haar.... vriendin. Of nee.... Ex-vriendin, geloof ik.

CHANTAL: Ach, Moniek! Is die er ook! Excuses, het spijt me heel erg! Ik vind het zo naar dat u nu een hele verkeerde indruk van mijn zaak krijgt..... mijn zus gedraagt zich soms ontzettend lomp inderdaad.

VERITA: Ja, ach.....nou ja..... je familie heb je nu eenmaal niet voor het uitkiezen.... daar weet ik helaas alles van.

CHANTAL: Ik zal er in ieder geval alles aan doen om dit voor jullie toch een prettige gebeurtenis te laten zijn. Het is niet zomaar iets, toch? Een trouwjurk voor je dochter of schoondochter uitkiezen?.....Het is een heel speciaal en bijzonder moment!

VERITA: Ja....ach. Ik weet het niet hoor.

CHANTAL: En daar hoort ook een lekker kopje koffie bij..... ik begrijp niet waarom een simpel kopje koffie zetten zo lang moet duren. Zelfs dat kan ik niet aan haar over laten. Ik zal eens even gaan kijken..... (*richting keuken AF*) Vanaf nu neem ik het heft weer in handen mevrouw!

CHANTAL AF

VERITA (*kalm voor zich uit*): Zal ik wel.....zal ik niet.....eigenlijk moet ik dit niet doen en het domme mens gewoon laten stikken..... maar ja, het is toch de schoonmoeder van Charles..... (*ze loopt naar het pashokje toe. Dan op harde fluisterton*): ANJA! De eigenares is hier.... maar die is nu even in de keuken..... Als ik jou was zou ik nou heel snel die jurk terughangen!

ANJA (*van achter*): WAT?..... Zei jij iets RITA??..... Ik verstond je niet!

VERITA (*denkt even na*): Nee..... nee hoor, ik zei niks!

MARA OP (van buiten) (*geheel gekleed in een keurig pak met stropdas en nette herenschoenen, draagt een grote portfolio onder de arm en loopt richting Verita.*)

MARA (*lage stem*): Een goedmorgen liefvallige dame van bruidsboetiek De Sluier!

VERITA (*valt even stil bij het zien van Mara's verschijning*): Eh..... hallo....

MARA (*met uitgestoken hand richting VERITA*): Mijn naam is Mara Max, ik ben designer en heb mijn eigen bruidscollectie. Ik ga langs alle gerenommeerde

bruidsmodezaken om mijn ontwerpen onder de aandacht te brengen..... en u de kans te geven een uniek model bij mij te bestellen! (*handen schudden.*)

VERITA (*wil iets zeggen, maar komt er niet tussen*).

MARA: Nee, nee, nee, ik zie u denken: daar heb je weer zo'n sales-figuur met zo'n standaard collectie. Maar..... dat denkt u verkeerd mevrouw. Ik heb een hele specifieke collectie..... voor een hele specifieke doelgroep. Ik ontwerp namelijk bruidsjaponnen..... speciaal voor mannen!

VERITA: Bruids...japonnen..... voor mannen?

MARA: Jazeker mevrouw..... Naar wie gaat altijd alle aandacht op een bruiloft? ..... precies, naar de bruid! Maar waarom moet dat altijd een vrouw zijn?..... Een man wil ook wel eens de bruid zijn!

VERITA: Eh..... De bruid zijn?

MARA: Op veel plekken in de wereld dragen mannen japonnen en rokken, neem Schotland! Neem Saoedi-Arabië! En dat kan allemaal!.....Dat mag allemaal!.... Maar nee, als het om een trouwjurk gaat, dan wordt het ineens een ander verhaal. Mensen zitten zo vast in hun denkpatronen..... Denk eens out of the box, denk eens ruim! (*opent portfolio en duwt deze onder Verita's neus.*)

VERITA (*afwerend*): Oh sorry nee hoor, ik ben niet .....

MARA (*praat gewoon door*): Kijk, hier.....Martijn bijvoorbeeld, mijn meest verkochte model. Ondanks de slanke belijning biedt dit model toch net wat extra ruimte aan de voorkant, niet op borsthoogte, nee..... juist op KRUIShoogte, zodat de... bruid niet knel komt te zitten...

VERITA: Eh....meneer, ik.....

MARA: Ook hou ik altijd rekening met de drager. Links of rechts.....als u begrijpt wat ik bedoel!

VERITA: Eh.....

MARA: Ja, want de verkeerde kant.....rechts als het links moet zijn of links als het rechts moet zijn..... dat zou heel desastreus kunnen uitvallen..... Of deze hier, kijk..... de Kim, een wat klassieke, ruimvallende Sissi-japon met petticoat die.....

VERITA: Hallo, u luistert niet..... IK BEN NIET DE EIGENAAR!

MARA (*schrikt even, klapt dan de portfolio hard, bijna in haar gezicht, dicht, kortaf*): Had u dat niet eerder kunnen zeggen! Waar is de eigenaresse?....Tijd is geld mevrouw! (*Verita gebaart in de richting van KIM, die net OP komt*).

KIM OP (*draagt een dienblad met 2 koffiekopjes etc. vrolijk*): Nou, mijn zus dacht dat ze weer beter was, haha..... 3 keer raden wie er nu weer boven de gootsteen hangt te kotsen..... maar de koffie is klaar, dankzij Moniek!

MARA (*blij verrast*): Ach kijk, u bent de eigenaar van deze bruidsboetiek?..... Wat leuk! Zo'n type als u in een bruidsboetiek! Dat verwacht je niet! En dus is het leuk! (*nadrukkelijk*) Mevrouw, ik heb hier hele interessante informatie voor u! (*zwaait met de portfolio*) Hele interessante!

KIM: Luister es, ik moet je even onderbreken, ik.....

MARA (*negeert Kim*): Wat ik hier heb, namelijk..... zijn.....: bruidsjaponnen voor mannen!

KIM: Bruidsjurken voor mannen?..... What the fuck!

MARA: Jazeker! Er is in bepaalde kringen heel veel vraag naar. Mannen verdienen het ook om op de belangrijkste dag van hun leven in het middelpunt te staan! (*opent portfolio*) Ik heb dus verschillende modellen ontworpen die speciaal geschikt zijn voor mannen.....

VERITA (*rolt met haar ogen en breekt scherp in*): Ik heb wel trek in koffie Kim! (*ze gaat weer in het zitje zitten.*)

MARA (*laat zich niet van de wijs brengen, in portfolio wijzend*): Deze bijvoorbeeld, de Isaac, speciaal voor de wat groter geschapen..... (*kijkt op*) Kim!.... Heet u Kim? Dat is ook toevallig, kijk eens (*bladert enthousiast in portfolio en duwt die weer onder Kims neus, die steeds ongelukkiger kijkt*) mijn meest klassieke model heet Kim! Moet je eens kijken, hoe mooi!.... Een echte Sissi!

KIM:..... Sissi?

VERITA (*gniffelt voor zich uit*): Dat woord betekent ook wat anders..

ANJA (*krijst van achter*): RITA!! Kom eens effe, ik ben al een uur bezig, maar ik krijg dat kreng niet dicht! ..... Niet dat ik er niet in pas! Helemaal niet!.....Maar al die haakjes zitten op de rug!

KIM (*verbaasd achterom kijkend*): Wat the f..... nee toch!

ANJA: RITA!! HELP!

MARA: Haakjes? Oh.....ik ben een kei met haakjes, dat is mijn specialiteit!.....(*tegen KIM*) Ik los het wel op, geen probleem!..... Ik kom eraan, dame, rustig maar! Ik ben de haakjes-expert! (*gehaast richting pashokje.*)

KIM (*geschokt*): Maar..... ik.....ik had toch gezegd dat er niet gepast mocht worden van mijn zus!

MARA AF

VERITA (*staat op en pakt resoluut een kop koffie van het blad*): Ik heb dringend koffie nodig. Wat een figuur, die Mara!..... Een man wil ook weleens de bruid zijn.... Zo zout heb ik het nog nooit gegeten! (*gaat zitten, drinkt van haar koffie en neemt, na even getwijfeld te hebben, een bonbon van het schaaltje, zorgvuldig de kauwgom vermijdend*) Wat denk jij?..... Is het een man.... of een vrouw in een mannenpak?

KIM: Ik..... ik weet het niet, maar ik weet wel, als Chantal dit ziet.....

ANJA (*van achter*): WAT.....Wie bent u nou weer! (*we horen een pets*) Blijf af!..... Ik wil dat Rita komt!.....

VERITA (*voor zich uit, genietend van de bonbon*): Dat dacht ik niet.... je zoekt het maar uit hoor.

ANJA (*van achter*) GA WEG engerd! Wie BEN jij! (*geeft Mara blijkbaar een duw.*)

MARA struikelend OP

MARA: Aaaah..... Nou ja zeg, wat een bitch!

KIM (*in zichzelf*): Man, man... ik had beter meteen naar de brug kunnen gaan vanochtend...

ANJA (*roept*): Kan iemand helpen?..... Is Kim daar?.....KI-HIM!

KIM (*probeert paniekerig het dienblad met koffie op het tafeltje te zetten, maar dat past niet, draait, kijkt zoekend naar een andere plek, twijfelt en besluit het dienblad dan maar vast te houden*): Fucking hell!..... als het maar niet die dure jurk is! (*richting pashokje*).

MARA: Ik wilde alleen maar helpen! (*tegen Kim*) Kan ik u zometeen nog even spreken, ik heb mezelf nog niet eens fatsoenlijk kunnen voorstellen daarnet (*steekt hand uit*) ik ben.....

KIM (*duwt Mara het dienblad in de handen*): Sorry, ik ben even druk..... Shit man, straks vernielt ze me nog dat Valentino-ding!

CHANTAL OP

(*Zij ziet er weer ziek uit, pluk haar weer los uit knot etc.*)

CHANTAL (*in elkaar gedoken, kreunend*): Kim..... ik moet gaan..... Ik voel me toch nog niet in orde!

KIM (*geschrokken, snelt naar Chantal*): Ja, nee, dat snap ik!..... Je bent doodziek! (*slaat arm om haar heen en leidt haar snel richting AF buiten*) ..... Jij moet lekker naar bed, kom maar gauw!

CHANTAL: Red jij je hier wel?

KIM: Ja joh, tuurlijk!

CHANTAL (*tegen Verita in het voorbijgaan*): Sorry hiervoor..... ik had jullie zo graag willen helpen..... maar het lukt echt niet ..... (*tegen Mara*) U bent zeker de bruid?

KIM (*haastig*): Nou beterschap Chantal!.... En nu wel in bed blijven hè!.... Doei! (*duwt Chantal bijna AF naar buiten.*)

CHANTAL AF

MARA: De bruid?

MONIEK OP

MONIEK: Kim.....

KIM: NEEEEE, blijf jij alsjeblieft in de keuken!

MONIEK: Maar Kim.....

KIM (*gebaart*): Nee, wegwezen!

MONIEK (*smekend*): Kim.....ik.....

KIM: Ben je soms doof?!..... Zie je wel dat je niet kunt luisteren!

MONIEK (*na even twifelen*) **AF naar keuken.**

ANJA: KI-HIM!!

KIM (*wanhopig*): Oh my god!

KIM AF naar paskamer.

MARA: Een vreemde toestand hier..... maar goed.....ik wacht mijn kans wel af.....ik heb geduld.... (*loopt met het dienblad naar het zitje, ziet dat het niet op tafel past, kijkt om zich heen, zoekend naar een plek en zet het blad dan maar ergens op de grond, pakt de overgebleven kop koffie van het blad en gaat zitten. Het is even stil.*)

VERITA: Normaliter zou ik het niet doen, maar aangezien het hier toch zo'n.... wilde boel is..... mag ik een hele impertinente vraag stellen?

MARA: Nou....dat ligt eraan.... ik ben zojuist heel grof behandeld, bijna omver geduwd.... ik kan niet veel meer hebben vandaag.

VERITA: Ik ben wel nieuwsgierig eigenlijk. Bent u..... eh..... een man..... of een vrouw?

MARA (*beledigd*): Welja!..... Dat is inderdaad een hele impertinente vraag. Dat u dat durft te vragen.

VERITA: Ja, nou ja.....u lijkt op een bepaalde manier heel mannelijk.....maar toch denk ik dat u een vrouw bent.

MARA: Het is een hele onbeschofte, en vooral ONNODIGE vraag. Wat doet het er toe, wat ik ben..... een man of een vrouw?..... Ik ben in de eerste plaats een mens.

VERITA: Ja maar.....

MARA (in de aanval): Waarom vraagt u dat eigenlijk? Wat maakt u dat uit?..... Heeft u daar last van?..... Van mijn kleding?

VERITA: Nou..... nee.....gewoon belangstelling.....

MARA (smalend): Gewoon belangstelling!

VERITA: Ja.....gewoon belangstelling..... u hoeft niet te antwoorden hoor, maar ik vind het gewoon een beetje raar...

MARA (onderbreekt): Raar?..... Weet u wat raar is? Dat u mij deze vraag stelt, dat is pas raar! Ik zie er gewoon uit zoals ik eruit WIL zien..... Dat doet u toch ook?.....
(*bekijkt VERITA van top tot teen*).....of nee.....bij nader inzien misschien toch niet.
(*neemt een slok cafeïnevrije koffie, spuwt die direct terug in het kopje*).... Wat is dit voor bocht!

(*Er valt een ongemakkelijke stilte, terwijl Mara druk bezig is enkele spatjes koffie op haar pak met een ouderwetse herenzakdoek te deppen.*)

ANJA EN KIM OP

(*Anja paradeert trots in de Valentino over het toneel. Kim masseert haar vingers.*)

ANJA: Tadaaaa! Kijk eens! Mooi hè!..... Waar is de spiegel? (*Kim wijst naar de grote passpiegel aan de zijkant van het toneel*).

LEZEN HOE DIT VERDER GAAT?

Bestel dan de complete versie via www.karinzweerstoneel.nl en lees de verrassende ontknoping!